

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialforvaltningen

Adm. direktør

Hassen Nur Wardere, MB

10. oktober 2018

Sagsnr.
2018-0264402

Dokumentnr.
2018-0264402-5

Kære Hassan Nur Wardere,

Tak for din henvendelse af 4. oktober 2018, hvor du stiller følgende spørgsmål til forvaltningen:

"Har kommunen kendskab til, hvor mange familier, der blevet smidt ud af deres lejeboliger på grund af at deres børn eller en af deres børn er kriminelle?" samt "og hvad har disse familier, af mulighed for at de får hjælp fra København Kommune for at kunne få tag over hovedet

Jeg vil gerne have en redegørelse for den lovgivning, der ligger til grund for at omtalte familie mister sin bolig samt redegørelse for kommunens forpligtelser til genhusning ”

Socialforvaltningens svar

- 1. Har kommunen kendskab til, hvor mange familier, der er blevet smidt ud af deres lejeboliger på grund af at deres børn eller en af deres børn er kriminelle?*

Beslutningen om at udsætte en lejer pga. kriminalitet træffes af udlejer, som kan være almen eller privat. Såfremt lejeren nægter at flytte kan sagen rejses for retten, der så endeligt træffer stilling.

Kommunen modtager varsel om lejere, som udlejere ønsker udsat forud for udsættelsen. Kommunen bliver af almene udlejere varslet om udsættelser senest i forbindelse med, at sagen oversendes til fogedretten. For private udlejere får kommunen først et varsel, når fogedretten modtager sagen. Der kan være flere årsager til en udsættelse, bl.a. lejerestance, manglende overholdelse af husorden, ulovlig fremleje eller kriminalitet i området.

Den nærmere begrundelse for ønsket om udsættelse oplyses ikke, hvorfor forvaltningen ikke kan levere en egentlig opgørelse. Det er heller ikke muligt at trække data fra Socialforvaltningens IT-systemer om, hvor mange familier eller borgere, der selv henvender sig, fordi de er blevet udsat af deres bolig pga. kriminalitet.

Direktionen

Rådhuset
1599 København V

2. Hvad har disse familier, af mulighed for at de får hjælp fra København Kommune for at kunne få tag over hovedet

Kommunen har pligt til at sikre husvilde familier tag over hovedet. Den relevante bestemmelse er servicelovens § 80, som lyder:

§ 80. Kommunalbestyrelsen skal anvise midlertidigt husly mod betaling, hvis en enlig eller en familie er husvild. Betalingen må ikke overstige lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en enlig eller for en familie af denne størrelse.

Når kommunen modtager varsel om udsættelse vedr. en børnefamilie, går beskeden til Borgercenter Børn og Unge med henblik på at afklare muligheder om forebyggelse af udsættelsen. Såfremt udsættelsen realiseres vil medarbejdere være til stede for at sikre, at børnene skærmes, og at der findes en acceptabel overnatningsløsning for familien.

Kommunen har ikke en pligt i lovgivningen til at sikre en varig løsning på familiernes boligproblem, ej heller efter ovennævnte § 80 i serviceloven. Hvis familierne opfylder kommunens kriterier for boligsocial anvisning, kan de dog – ofte efter noget ventetid – få anvist en almen bolig. Ventetiden afhænger af familiens størrelse og betalingsevne, da der er et begrænset antal meget billige boliger til rådighed for anvisning.

Kriterierne for en sådan boligsocial anvisning er, at ansøgerne skal have en akut boligsocial problemstilling, dvs. et akut boligproblem i sammenhæng med en social problemstilling. Løsningen af boligproblemet skal bidrage helt eller delvist til løsning af det sociale problem. Det er en forudsætning, at familien ikke selv er i stand til at løse boligproblemet og at de i øvrigt kan tilpasse sig i et almindeligt boligmiljø.

Familier og enlige, som ikke opfylder disse kriterier vil i forbindelse med en udsættelsessag modtage rådgivning og vejledning om alternative muligheder, f.eks. i form af hjælp til at søge bolig.

3. Jeg vil gerne have en redegørelse for den lovgivning, der ligger til grund for at omtalte familie mister sin bolig samt redegørelse for kommunens forpligtelser til genhusning

Reglerne til grund for udsættelse findes i almenboliglovens § 63 d og 63 e

§ 63 d. Politiet kan til en boligorganisation videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser vedrørende forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning i det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryksskabende indsats i det pågældende boligområde. Politiet kan tilsvarende videregive oplysninger til selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

Stk. 2. Politiet er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1.

Stk. 3. En boligorganisation kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang det er nødvendigt, for at oplysningerne som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger.

Stk. 4. Ansatte hos og bestyrelsen i en boligorganisation har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1. Straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse på de ansatte og den bestyrelse, der er nævnt i 1. pkt.

§ 63 e. En boligorganisation kan til andre boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger i samme boligområde, videregive oplysning om, at et af boligorganisationens lejemål beliggende i boligområdet er blevet opsagt eller ophævet efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger, hvis videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Videregivelsen må alene omfatte oplysninger om navnet og adressen på den pågældende lejer og oplysning om, at opsigelsen eller ophævelsen er sket efter § 85, stk. 1, eller § 90, stk. 1, i lov om leje af almene boliger.

Stk. 2. Forinden videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende, have vurderet, at der er tale om samme boligområde.

Stk. 3. En boligorganisation kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang behandlingen må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske afvisning af en boligsøgende.

De oplysninger, som boligorganisationerne modtager fra politiet kan benyttes som grundlag for en opsigelses- eller ophævelsessag, hvor en borger eller familie udsættes af sin bolig.

Ift. Kommunens forpligtelser til genhusning henviser jeg til svaret på spørgsmål 2 ovenfor.

Med venlig hilsen

Nina Eg Hansen